

Afsnit XI.

Normalbestemmelser vedrørende periodiske ydelser.

Artikel 65.

1. En af nærværende artikel omfattet periodisk ydelse med tillæg af de eventuelle familieydelse, der udbetales under det pågældende trangstilfælde, skal være af en sådan størrelse, at den for den i tabellen til nærværende afsnit angivne normalmodtager, for så vidt angår det pågældende trangstilfælde, mindst andrager den deri angivne procentdel af modtagerens eller dennes forsørgeres samlede tidligere arbejdsfortjeneste med tillæg af de familieydelse, der ydes til en berettiget person med samme forsørgerpligter som normalmodtageren.

2. Modtagerens eller dennes forsørgeres tidligere arbejdsfortjeneste skal beregnes efter nærmere foreskrevne regler, og hvor de berettigede personer eller deres forsørgere er inddelt i kategorier efter den løn, de oppebærer, kan deres tidligere arbejdsfortjeneste beregnes på grundlag af den inden for de pågældende kategorier gældende grundløn.

3. Der kan fastsættes en maksimumsgrænse for ydelsens størrelse eller for den arbejdsfortjeneste, der lægges til grund ved ydelsens beregning, forudsat at denne maksimumsgrænse er fastsat således, at bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt, såfremt modtagerens eller dennes forsørgeres tidligere arbejdsfortjeneste svarer til eller ligger under en faglært, mandlig arbejders løn.

4. Modtagerens eller dennes forsørgeres tidligere arbejdsfortjeneste, den faglærte, mandlige arbejders løn, den pågældende ydelse samt eventuelle familieydelse skal beregnes på samme tidsgrundlag.

5. For så vidt angår de øvrige modtagere, skal hjælpen stå i rimeligt forhold til den hjælp, der ydes normalmodtageren.

6. I nærværende artikels forstand er en faglært, mandlig arbejder:

a) en montør eller drejer ved fabrikation af andre maskiner end elektriske maskiner; eller

b) en typisk faglært arbejder, udvalgt i henhold til bestemmelserne i det efterfølgende stykke; eller

c) en person, hvis arbejdsfortjeneste svarer til — eller ligger over — 75 pct. af samtlige berettigede personers, hvilken arbejdsfortjeneste skal fastsættes på grundlag af årlige — eller kortere — perioder, således som det måtte være foreskrevet; eller

d) en person, hvis arbejdsfortjeneste svarer til 125 pct. af samtlige berettigede personers gennemsnitlige arbejdsfortjeneste.

7. Den i stk. 6, b), omhandlede typisk faglærte arbejder skal udvælges inden for den kategori, der beskæftiger det største antal erhvervsmæssigt beskæftigede mandlige personer, der er berettiget til hjælp i det pågældende trangstilfælde, eller eventuelt de berettigede personers forsørgere i den branche, der omfatter det største antal af sådanne personer eller deres forsørgere; den internationale standardklassifikation af al erhvervsmæssig virksomhed, der er vedtaget af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd på dets 7. møde den 27. august 1948, og som er optrykt i tillægget til nærværende konvention, skal med de til enhver tid gældende ændringer benyttes ved denne udvælgelse.

8. Såfremt ydelsens størrelse varierer fra egn til egn, kan der udvælges en faglært, mandlig arbejder for hver enkelt egn i henhold til nærværende artikels stk. 6 og 7.

9. Den faglærte, mandlige arbejders løn skal fastsættes på grundlag af de lønsatser for normalarbejdstiden, der er fastsat ved kollektive overenskomster, ved eller i medfør af nationale love eller administrative forskrifter, hvor disse måtte finde anvendelse, eller ved sædvane, med tillæg af eventuelle dyrtidstillæg; såfremt disse satser varierer fra egn til egn og nærværende artikels stk. 8 ikke bringes til anvendelse, skal den gennemsnitlige sats lægges til grund.

10. Satserne for løbende periodiske ydelser, for så vidt angår alderdom, tilskadekomst under arbejdet (med undtagelse af arbejdsudygtighed), invaliditet og forsørgerens død, skal reguleres, når det almindelige lønniveau undergår væsentlige forandringer, der skyldes væsentlige forandringer i leveomkostningerne.

Artikel 66.

1. En af nærværende artikel omfattet periodisk ydelse med tillæg af de eventuelle